

3577

2. Beh. af Lovf. om forskj. Jernbaneanlæg i Fyn og Sjælland.

3578

Næi.

Thorup, Bogelius, Naberg, S. Andersen, N. Andersen, Bach, Berg, Bertelsen, Briz, Busf, Bøerengen, Bønsløkke, S. Christensen, Christiansen, Clausager, Dinesen, Grifstrup, Jaaborg, Fogtmann, Gad, Naastrup, Hage, Hall, S. Hansen, Holch, Holstein-Holsteinborg, Hvid, Hørup, Ingerslev, Jagd, Chr. Jensen, N. P. Jensen, Klein, Koch, Kofod, Leih, N. Nielsen, Nøhr, Paulsen, M. Pedersen, P. Pedersen, S. Pedersen, Rasmussen, Rimestad, Scharling, Scheel, Skytte, S. Steffensen, T. Steffensen, Steenbak, S. Sørensen, T. Sørensen.

Fraværende med Orlov.

Schelde.

Fraværende.

Tang, Thomsen, Alberti, Bajer, Bille, Casse, D. Christensen, I. Christensen, Clausen, B. Holm (fyg), Hummeluhr, Zuel (fyg), Kjær, Larsen, Lund, Mathsen, Olsen, L. Pedersen, G. Petersen, N. Ravn, Rosen, Scavenius, Smith (fyg).

Derefter gjenoptoges Forhandlingen om Lovforslagets § 1 og de dertil stillede Endringsforslag.

Indenrigsministeren (Steel): Da jeg kan antage, at en Udvalgte fra Ministeren paa dette Sagens Standpunkt muligvis kunde bidrage til at fremme den et Skridt i denne sene Aftentime og paa det sene Stadium, jeg antager, at vi ere i Rigsdagssamlingen, har jeg villet tage Ordet strax, uagtet der paa den anden Side kunde være Anledning til at høre Forslagsstillerne, idet jeg har troet maatte at kunne forlorne Diskussionen noget, og det tillægger jeg navnlig Bøgt efter det Standpunkt, hvorpaa vi befinde os. Den ærede Ordfører begyndte med en Betsagelse over, at vi nu befandt os paa et faa sent Standpunkt, at der ingen Udsigt var til, at en endelig Afgjørelse kunde finde Sted i denne Session. Jeg tror ikke, at det er Tilfældet; men der kunde deri ligge en Behovelse til Nogen for, at denne Sag ikke er fremmet med den Hurtighed og Iver, som mulig kunde være ønsket og ventet. Jeg har ikke rettet og agter ikke at rette Behovelser til Nogen i den Henseende, men vil dog ogsaa have udtalt, at jeg idetmindste for min Del ikke har Skyld i, at Sagen ikke er kommen til at foreligge før nu,

26de Mai.

dog med den Bemærkning, at Sagen kunde have foreligget en Dag i forrige Uge, dersom jeg ikke havde været i den Grad indisponeret, at jeg ikke kunde paatage mig Førelsen af en Sag af den Betydning som denne fra Ministerbænken i den Tilstand, hvori jeg var. Jeg kan ikke Andet end udtale en Betsagelse over, at Resultatet af den, som jeg efter den Tid, den har taget, maa antage, meget grundige Overveielser, som denne Sag har faaet i Udvalget og efter den Forberedelse, den har faaet i tidligere Sessioner, ikke er kommen til at foreligge paa en saadan Maade, at jeg enten overhovedet kan finde mig tilfreds med Udfaldet eller endog saa deri kun se en Anvisning til, hvilken Affattelse der bør gives et Jernbaneforslag, for at dette skal kunne vente at finde Anklang i dette Thing. Jeg kan ikke af Udvalgets Betænkning, som jo foreligger meget spædt fra 5 forskellige Mindretal, hvis Opfattelse alle gaa i høist forskjellige Retninger, kunnet faae noget Indblik i, hvad der egentlig er det, som dette Things Medlemmer i det Hele vilde kunne slutte sig om med Hensyn til fremtidige Jernbanebygninger, og jeg har nærmest faaet det Indtryk, at man endnu staar paa et saadant Standpunkt, at det er høist tvivlsomt, om det vil kunne nytte Regjeringen i den nærmeste Fremtid at forelægge Forslag af saadan Art, da jeg ikke har nogen Fornemmelser af, at man endnu er kommen paa det Næne med, hvorledes man vil stille sig overfor Spørgsmaalet om vor fremtidige Jernbanebygning. Naar jeg har sagt, at jeg maa beklage Resultatet af Udvalgets Forhandlinger, saa er det i en dobbelt Retning. Jeg beklager den Begrænsning, Udvalget har sat for Bygningen af Jernbaner, og jeg beklager i ligesaa høi Grad, at der ikke paa noget Punkt for mig foreligger nogen klar Godkjendelse fra dette Things Side af de Principer for fremtidig Jernbanebygning — hvad enten jeg ser hen til det Teknisk eller det Økonomisk — som det efter vidtløftige Undersøgelser og ikke lidet Arbejde endelig lykkedes i forrige Session at tilvoeibringe Overenskomst om mellem Landstinget og Regjeringen. Naar jeg siger, at jeg ikke har set nogen klar Anerkjendelse deraf paa noget Punkt, vil jeg dog tilføie, at jeg maa anse det for et ikke tilfældigt Legn, at netop de Baner, overfor hvilke disse Principer skulde bringes til Anvendelse, ere udfødte af Lovforslaget, og vi have jo ogsaa i Aften hørt en Udtalelse af den ærede Ordfører, som tyder paa, at Udførelsen netop af disse Baner ikke er ganske tilfældig. Han

225